

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobce: **R. V.**, zastoupeného JUDr. Annou Doležalovou, MBA, advokátkou se sídlem Štěpánská 633/49, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 11. 2013, čj. OAM-269/LE-BE03-K07-2013, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 20. 8. 2015, čj. 49 Az 78/2013 – 40,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovené zástupkyni žalobce JUDr. Anně Doležalové, MBA, advokátce se sídlem Štěpánská 633/49, Praha 1, **se přiznává** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti v částce **3400 Kč**, která jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Rozhodnutím ze dne 29. 11. 2013, čj. OAM-269/LE-BE03-K07-2013 (dále „napadené rozhodnutí“), Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky (dále „žalovaný“) neudělilo žalobci mezinárodní ochranu podle § 12 až § 14a zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o azylu“).

II.

[2] Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu ke Krajskému soudu v Praze. Krajský soud žalobu zamítl. Rozsudek krajského soudu, stejně jako zde uváděná judikatura Nejvyššího správního soudu, je k dispozici na www.nssoud.cz a soud na něj na tomto místě pro stručnost odkazuje.

III.

[3] Žalobce (stěžovatel) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost. Krajský soud nevyvrátil žalobní námitku, že celkově bezvýchodná situace může být důvodem pro udělení humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu. Žalovaný nevezl v úvahu délku stěžovatelova pobytu na území České republiky a pouze obecně konstatoval, že se zabýval stěžovatelovou rodinnou, sociální a ekonomickou situací, přihlédl k jeho věku a zdravotnímu stavu a neshledal důvody hodné zvláštního zřetele. Žalovaný nezkoumal konkrétní okolnosti případu stěžovatele, ač jsou důvody jeho žádosti zřejmé. Z hlediska humanitárního azylu je rovněž významné,

že stěžovatel nemá v zemi původu žádné zázemí. Krajský soud nezduvodnil svůj právní názor, že chybějící zázemí v zemi původu a špatná finanční situace nemohou nasvědčovat hrozbě vystavení stěžovatele nelidskému či ponižujícímu zázemí. Stěžovatel dále uvedl, že krajský soud nevzal v potaz, že v zemi původu došlo k zásadní změně bezpečnostní situace, která může být relevantní pro udělení doplňkové ochrany. Soud však vůbec nezkontroloval, zda má být v případě stěžovatele aplikována zásada *non refoulement*.

IV.

[4] Žalovaný odkázal ve vyjádření ke kasační stížnosti na obsah spisu a na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Skutkový stav byl spolehlivě zjištěn. Stěžovatelova situace nevykazuje žádné důvody hodné zvláštního zřetele. Udělení humanitárního azylu je na správním uvážení žalovaného. Žalovaný rovněž neshledal, že by stěžovateli hrozilo nebezpečí vážné újmy, které by bylo důvodem pro udělení doplňkové ochrany. Tvrzeným důvodem podání žádosti byla snaha stěžovatele legalizovat svůj dlouhodobý nelegální pobyt na českém území již od roku 2003. Žádost o udělení azylu podal až poté, co s ním bylo zahájeno řízení o správním vyhoštění; jeho žádost o mezinárodní ochranu je tudíž účelová. Pro udělení mezinárodní ochrany není relevantní ani délka pobytu na českém území, ani stěžovatelova finanční situace, která se neliší od ekonomické situace jiných obyvatel Ukrajiny. Stěžovatel neuvedl žádný judikaturou vymezený důvod zvláštního zřetele, který by mohl být důvodem pro udělení humanitárního azylu (například těžká nemoc, těžké postižení, významná humanitární katastrofa).

V.

[5] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkontroloval přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

[6] Jednou z podmínek věcného přezkumu kasační stížnosti ve věci mezinárodní ochrany je její přijatelnost. Kasační stížnost je podle § 104a odst. 1 s. ř. s. přijatelná, pokud svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Výkladem institutu přijatelnosti se Nejvyšší správní soud zabýval například v usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS, na které Nejvyšší správní soud pro stručnost odkazuje.

[7] Nejvyšší správní soud neshledal v posuzované věci přesah vlastních zájmů stěžovatele ani zásadní pochybení krajského soudu, které by mohlo mít dopad do jeho hmotněprávního postavení. Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje dostatečnou odpověď na uplatněné kasační námitky, které byly ostatně formulovány velmi obecně a na samé hranici projednatelnosti.

[8] Podle stěžovatele krajský soud nevyvrátil žalobní námitku, že celková bezvýhodná situace žadatele může být důvodem pro udělení humanitárního azylu. Institutem humanitárního azylu se podrobně zabýval Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 11. 3. 2004, čj. 2 Azs 8/2004 – 55, podle kterého spočívá jeho smysl v tom, „*aby rozhodující správní orgán měl možnost azyl poskytnout i v situacích, na něž sice nedopadá žádná z kautel předpokládaných taxativními výčty ustanovení § 12 a § 13 zákona o azylu, ale v nichž by bylo přesto „nehumánní“ azyl neposkytnout. Správní orgán díky tomu může zareagovat nejen na případy, jež byly předvídatelné v době přijímání zákona o azylu jako obvyklé důvody udělování humanitárního azylu (např. u osob zvláště těžce postižených či nemocných, u osob přicházejících z oblastí postižených humanitární katastrofou, at' už způsobenou lidskými či přírodními faktory), ale i na situace, jež předvídané či předvídatelné nebyly. Míra volnosti této jeho reakce je pak omezena pouze zákazem libovůle, vyplyvajícím pro orgány veřejné moci z ústavně zakotvených náležitostí demokratického a právního státu.*“

[9] Nejvyšší správní soud ve shora citovaném rozsudku demonstrativně vymezil okruh výjimečných a závažných případů, v nichž by neposkytnutí azylu bylo v rozporu se základními zásadami humanity. Žalovaný vyšel v napadeném rozhodnutí z toho, že stěžovatel je dospělý, svéprávný, na živobytí si vydělává prací a dle svých slov je zdravotně zcela v pořádku; neshledal tudíž u stěžovatele žádné výjimečné a závažné okolnosti, které by mohly být důvodem pro udělení humanitárního azylu. Stěžovatel proti těmto závěrům žalovaného nijak nebrojil ani v žalobě, ani v kasační stížnosti. Netvrdil ani neprokazoval žádné konkrétní okolnosti, z nichž by bylo zřejmé, že jeho osobní situace zakládala důvod pro udělení humanitárního azylu; pouze obecně označil svou životní situaci za bezvýchodnou. Toto obecné a ničím nedoložené tvrzení zdravého a pracujícího člověka rozhodně nelze považovat za důkaz o jeho „celkové bezvýchodné situaci“ a tím méně za důvod pro udělení humanitárního azylu podle shora uvedené judikatury.

[10] Stěžovatel v kasační stížnosti dále velmi obecně zmínil současnou bezpečnostní situaci v zemi původu, aniž by jakkoli specifikoval, jaký se tato okolnost dotýká jeho osobní situace. Nejvyšší správní soud k tomu obecně poznamenává, že bezpečnostní riziko spojené s aktuálním vnitřním ozbrojeným konfliktem na Ukrajině není tedy důvodem pro udělení mezinárodní ochrany (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2015, čj. 2 Azs 210/2015 – 25).

[11] Vzhledem ke shora uvedenému Nejvyšší správní soud odmítl kasační stížnost jako nepřijatelnou podle § 104a s. ř. s. Na závěr lze připomenout, že neudělení azylu nebo jiné formy mezinárodní ochrany stěžovateli nebrání, aby legalizoval svůj pobyt v České republice prostřednictvím institutů stanovených v zákoně č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

[12] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[13] Stěžovateli byla krajským soudem ustanovena zástupkyní advokátka; podle § 35 odst. 8 s. ř. s. advokát ustanovený v řízení před krajským soudem zastupuje navrhovatele i v řízení o kasační stížnosti. V takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8, § 120 s. ř. s.). Podle § 11 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) náleží ustanovené zástupkyni odměna za jeden úkon právní služby spočívající v sepsání kasační stížnosti ve výši 3100 Kč a podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu náhrada hotových výdajů v paušální částce 300 Kč za jeden úkon; celkem tedy 3400 Kč. Tato částka bude zástupkyni stěžovatele vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 10. prosince 2015

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu